

Nr. 64/30.8.2017

Asociația Magistraților din România (AMR), organizație neguvernamentală, apolitică, națională și profesională a judecătorilor și procurorilor, declarată ca fiind „de utilitate publică” prin HG nr. 530/21 mai 2008 - cu sediul în municipiul București, B-dul Regina Elisabeta nr. 53, sector 5, tel. /fax. 021.4076286, e-mail amr@asociatia-magistratilor.ro, cod de înregistrare fiscală 11760036, cont bancar RON IBAN RO37RNCB0090000508620001, deschis la banca BCR-Sucursala Lipsani -, *reprezentată legal de judecător dr. Andreea Ciucă, în calitate de președinte interimar*, transmite următorul **comunicat de presă**:

Asociația Magistraților din România (AMR) își exprimă solidaritatea cu punctul de vedere și cu atitudinea judecătorilor din Consiliul Superior al Magistraturii (CSM) care astăzi au dovedit tăria, verticalitatea de a susține o opinie argumentată, în consonanță cu scopul pentru care judecătorii i-au votat și i-au trimis să îi reprezinte prin întreaga activitate a „garantului independenței justiției”. Astfel cum **Asociația Magistraților din România** a scris în comunicatul de presă dat publicității la 5 ianuarie 2017, intitulat „Ce ne dorim de la noul CSM (?)”, nu așteptăm menținerea unei stări de lucruri, împietrite, ci o necesară schimbare în modalitatea de abordare a problemelor, precum și în comunicarea cu magistrații.

AMR și-a exprimat și își exprimă convingerea că una dintre dovezile (cele mai) pertinente și concludente ale respectării încrederii materializate prin votul magistraților este ca membrii CSM să rămână alături de ei, să-i facă să simtă că acționează cu și pentru ei. Iar acest obiectiv esențial – însă deloc ieșit din comun – înseamnă să se poată observa în fiecare inițiativă, în fiecare dezbateră și în fiecare hotărâre a CSM, fără putință de tăgadă, respectarea tuturor principiilor pe care legea, societatea și CSM le cer de la fiecare judecător sau procuror – în limita statutului consarat constituțional.

Comunicatul de presă dat publicității azi, semnat de patru doamne judecătore din Consiliul Superior al Magistraturii, împreună cu doamna președintă a Înaltei Curți de Casație și Justiție relevă tocmai grija pentru acest obiectiv, câtă vreme absența de la ședința plenului nu a fost determinată de un moft, de o proastă dispoziție ori de o punere de-a curmezișul fără temei. Nicidecum! Întrucât, așa cum reiese limpede din comunicatul de presă, este vorba de principiul de bază al respectării dreptului la apărare, care a fost pus sub semnul întrebării. Principiu de bază, dreptul la apărare nu poate constitui obiectul vreunei retrîngerii, indiferent că vorbim de o procedură judiciară sau administrativă, etc. Iar dacă, din omisiune (nejustificată!) legiuitorul nostru nu l-a inclus, ca atare, în vreuna din dispozițiile normative pe baza cărora se poate pune în discuție dreptul unei persoane, mai exact, se poate ajunge la pierderea, revocarea respectivului drept, atunci trebuie să ne deschidem ochii asupra legilor internaționale, asupra tratatelor la care România este parte, și să le dăm prioritate, astfel cum ne obligă art. 20 alin. 2 din Constituție.

În comunicat se arată clar că, în ședința de ieri, 29 august 2017, Plenul CSM a refuzat, cu majoritate (de voturi), să acorde Inspecției Judiciare termenul de amânare solicitat, pentru a putea pune la dispoziția CSM un raport complet privind stadiul implementării recomandărilor raportului de audit

(care este întocmit, potrivit legii, cu referire la evaluarea managementului Inspecției Judiciare). În același timp, tot în ședința de ieri s-a exprimat, în mod neechivoc, ideea de a pune în discuția Plenului, azi, 30 august 2017, revocarea conducerii Inspecției Judiciare, „ca urmare a raportului de audit, dar și a altor împrejurări de fapt exterioare acestuia”, cum se arată în comunicat.

În contextul menționat, pentru a fi la adăpost de orice nerespectare a dreptului la apărare, ar trebui puse în discuție cel puțin următoarele aspecte și ar trebui analizate răspunsurile la acestea: care este motivul punctual, în fapt și în drept, al respingerii cererii de amânare? s-a adus acest motiv la cunoștința semnatarului/semnatarilor cererii? s-a adus la cunoștința persoanelor vizate (inspector-șef și inspector-șef adjunct) faptul că peste o zi de la respingerea cererii de amânare se va pune în discuție revocarea lor din funcția de conducere? s-au adus la cunoștința persoanelor vizate motivele concrete, enumerate punctual, ce constituie temeiuri în fapt (cu arătarea textelor de lege încălcate – temeiuri în drept) ce au determinat punerea în discuție a revocării din funcțiile de conducere, cu mențiunea că pot să își prezinte argumentele în apărare? au fost chemați la ședința Plenului CSM după ce le-au fost comunicate toate aceste mențiuni și după ce li s-a lăsat un timp îndestulător (nu lung!) pentru formularea apărării?

Asociația Magistratilor din România subliniază, în mod apăsător, că nu are în vedere interesul vreunei sau altei persoane din conducerea Inspecției Judiciare, ci un principiu ce trebuie respectat, nu pentru că așa spunem ori vrem noi, ci pentru că fără el se cam duce de răpă întreaga construcție juridică într-un stat democratic. Faptul că în art. 67 alin. 5 din Legea nr. 317/2004 se spune că inspectorul-șef și inspectorul-șef adjunct pot fi revocați „pe baza” raportului de audit, nu poate duce la concluzia potrivit căreia demersul întocmirii raportului și al cunoașterii acestuia de către Inspecția Judiciară este de ajuns pentru a se trece, fără nicio altă condiție procedurală, la revocare, folosind, „în bloc” raportul de audit (unde or fi, credem, și lucruri bune). Mai mult, în comunicatul de presă se arată că ieri s-a decis, cu majoritate de voturi, în ședința Plenului CSM, punerea în discuție a revocării și pe baza „altor împrejurări de fapt exterioare acestuia” (!)?

Asociația Magistratilor din România își exprimă îngrijorarea că, mergând pe aceeași modalitate de lucru, s-ar putea ajunge, cu ușurință și în grabă, la revocarea unui judecător sau procuror care ocupă o funcție de conducere în care a fost numit ca urmare a unui concurs (deosebit de dificil, lung și istovitor, așa cum știm noi să facem concursurile în justiție!), doar prin invocarea, cu titlu general, de către CSM, a unui act (bunăoară, un „raport” al Inspecției Judiciare) sau a unor împrejurări exterioare acestuia, fără ca magistratul să știe concret ce i se impută și cu privire la ce aspecte să facă apărări efective pe care să aibă posibilitatea să le susțină efectiv! Dacă acredităm ideea că ar exista împrejurări, motive mai presus de voința legii (internaționale și naționale) care să ciuntească dreptul la apărare (doar pentru că nu-l vedem scris, negru pe alb, într-un anume text – apropo, există, sau ar trebui să existe, în toate procedurile administrative, începând cu inspecția fiscală și până la măsura revocării din funcția publică), atunci putem face la fel cu toate principiile și, în același timp, să sancționăm magistrații pentru că nu le respectă!

Faptul că nu s-a putut discuta ordinea de zi programată pentru ședința Plenului CSM de azi este regretabil și, pe bună dreptate, semnatarea comunicatului de presă și-au cerut scuze de la colegii judecători și procurori. Însă, acest argument nu poate fi folosit, în sine, pentru a pune sub preș discuția importantă referitoare la modalitatea în care privim și în care respectăm principiile ce țin de abc-ul dreptului, indiferent că se referă la oameni din sistem (cum sunt și magistrații numiți în funcțiile de conducere la Inspekția Judiciară) sau la oamenii ce intră în contract cu sistemul. Și-așa există derapaje (nu putem susține că suntem „ușă de biserică”, fără de greșeală), dar de la CSM nu trebuie să vină nici un semn care să dea impresia că ne e totunna.

P.S. Înainte de toate ar trebui pusă în discuție modalitatea în care majoritatea Plenului CSM a hotărât blocarea concursurilor de ocupare a funcțiilor de inspector judiciar, pe motiv că nu există texte de lege pe baza cărora să se desfășoare, în condițiile în care, prin hotărâre a Curții de Apel București s-a admis cererea de suspendare a executării dispozițiilor Regulamentului de concurs la IJ, astfel cum au fost recent modificate (cu votul majorității Plenului CSM). Cu alte cuvinte, conducerea Inspekției Judiciare a atacat noul Regulament de concurs la instanța de contencios administrativ, iar aceasta a admis cererea (hotărâre executorie), dispunând suspendarea executării. Simplu ca „bună ziua”! Aplicarea noului Regulament de concurs la IJ este suspendată, deci se aplică cel vechi. Cum nu sunt texte de lege pentru desfășurarea concursurilor? Ne scapă nouă ceva ori s-au schimbat principiile de drept peste noapte?

**Asociația Magistratilor din România,
prin președintele interimar,
jud. dr. Andreea Ciucă**